

31980L0777

30.8.1980

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 229/1

DYREKTYWA RADY

z dnia 15 lipca 1980 r.

w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych

(80/777/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

ustawodawstwa Państw Członkowskich definiują naturalne wody mineralne; różne definicje są w tym zakresie przyjęte we Wspólnocie; te przepisy ustawowe ustalają warunki, według których naturalne wody mineralne uznawane są za takie wody oraz regulują warunki wydobywania ze źródeł; ustanawiają również szczególne zasady obrotu tymi wodami;

różnice między tymi przepisami utrudniają swobodny przepływ naturalnych wód mineralnych, powodując zasadniczo różne sytuacje konkurencyjne i w związku z tym bezpośrednio wpływają na tworzenie i funkcjonowanie wspólnego rynku;

w tym szczególnym przypadku, zniesienie tych przeszkód może być osiągnięte zarówno przez nałożenie obowiązku na każde Państwo Członkowskie dopuszczenia do obrotu na swoim terytorium naturalnych wód mineralnych, uznanych za takie wody przez każde z pozostałych Państw Członkowskich,

jak i przez ustanowienie wspólnych zasad dotyczących w szczególności spełnianych wymagań mikrobiologicznych oraz warunków, w których musi być stosowane szczególne nazewnictwo niektórych wód mineralnych;

do czasu zawarcia umów o wzajemnym uznawaniu naturalnych wód mineralnych między Wspólnotą i państwami trzecimi, należy ustanowić warunki, w których, do czasu wejścia w życie wymienionych umów, podobne artykuły przywożone z państw trzecich mogą być przywożone do Wspólnoty jako naturalne wody mineralne;

należy podjąć starania w celu zapewnienia, żeby naturalne wody mineralne utrzymywały w fazie obrotu określone cechy, które były podstawą uznania tych wód za naturalne wody mineralne; dlatego pojemniki używane do pakowania wód mineralnych powinny mieć odpowiednie zamknięcie;

w zakresie etykietowania naturalne wody mineralne podlegają ogólnym zasadom przewidzianym w dyrektywie Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków spożywczych przeznaczonych na sprzedaż końcowemu konsumentowi ⁽⁴⁾; odpowiednio niniejsza dyrektywa może ograniczyć się do ustanowienia przepisów dodatkowych i odstępstw, które powinny zostać dokonane w stosunku do tych zasad ogólnych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 11.6.1970, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. C 45 z 10.5.1971, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 36 z 19.4.1971, str. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 1.

w celu uproszczenia i przyspieszenia procedury należy powierzyć Komisji przyjęcie technicznych środków wykonawczych, w szczególności określenie procedur pobierania próbek oraz metod analizy niezbędnych dla kontroli składu naturalnych wód mineralnych;

we wszystkich przypadkach, w których Rada nakłada na Komisję odpowiedzialność za ustanawianie przepisów wykonawczych dotyczących środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, należy przewidzieć procedurę ustanawiającą ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi i Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. Środków Spożywczych, powołanego decyzją 69/414/EWG ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa dotyczy wód wydobywanych z ziemi Państwa Członkowskiego i uznanych przez właściwe władze tego Państwa Członkowskiego za naturalne wody mineralne, odpowiadające wymogom sekcji I załącznika I.

2. Niniejsza dyrektywa dotyczy również wód wydobywanych z ziemi państwa trzeciego, przywożonych do Wspólnoty i uznanych za naturalne wody mineralne przez właściwe władze Państwa Członkowskiego.

Wody określone w akapicie pierwszym mogą być przedmiotem takiego uznania, jedynie jeśli zostało zaświadczone przez właściwe władze w kraju wydobywania, że wody te są zgodne z załącznikiem I sekcja I oraz że dokonuje się regularnej kontroli stosowania wymogów załącznika II pkt 2.

Okres ważności zaświadczenia określonego w akapicie drugim nie może przekroczyć dwóch lat. Nie zachodzi konieczność powtórzenia procedury uznania określonej w akapicie pierwszym, jeśli zaświadczenie zostało odnowione przed końcem wspomnianego okresu.

3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania:

— do wód, które są produktami leczniczymi w rozumieniu dyrektywy 65/65/EWG ⁽²⁾,

— do naturalnych wód mineralnych wykorzystywanych w celach leczniczych u źródła w zakładach termalnych lub wodoleczniczych.

4. Podstawy uznania określone w ust. 1 i 2 są przedstawiane w odpowiedniej formie przez właściwe władze Państwa Członkowskiego oraz są urzędowo publikowane.

5. Każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o przypadkach, w których dokonano uznania określonego w ust. 1 i 2 lub cofnięcia takiego uznania. Wykaz wód uznanych za naturalne wody mineralne jest publikowany w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu, aby tylko wody określone w art. 1 i które odpowiadają przepisom niniejszej dyrektywy mogły być wprowadzane do obrotu jako naturalne wody mineralne.

Artykuł 3

Naturalne wody mineralne mogą być wydobywane ze źródeł i butelkowane jedynie zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 4

1. Naturalna woda mineralna, w stanie u źródła, nie może być przedmiotem żadnych procesów lub uzupełnienia innych niż:

a) usuwanie nietrwałych związków, takich jak związki żelaza i siarki, przez filtrację lub dekantację, poprzedzone ewentualnie natlenianiem, w zakresie w jakim przetwarzanie takie nie zmienia składu wody w odniesieniu do jej zasadniczych składników, nadających jej właściwości;

b) usuwanie całkowite lub częściowe wolnego ditlenku węgla wyłącznie fizycznymi metodami;

c) nasycanie lub ponowne nasycanie ditlenkiem węgla na warunkach określonych w załączniku I sekcja III.

2. W szczególności zabrania się stosowania jakichkolwiek procesów dezynfekcyjnych niezależnie od sposobu; z zastrzeżeniem ust. 1 lit. c) zakazane jest dodawanie składników hamujących rozwój bakterii lub innych procesów mogących zmienić zawartość żywotnych kolonii w naturalnej wodzie mineralnej.

3. Ustęp 1 nie stanowi podstawy dla zakazu używania naturalnej wody mineralnej do produkcji napojów bezalkoholowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 291 z 19.11.1969, str. 9.

⁽²⁾ Dz.U. 22 z 9.2.1965, str. 369/65.

Artykuł 5

1. U źródła całkowita zawartość odradzających się kolonii w naturalnej wodzie mineralnej musi odpowiadać jej normalnej zawartości żywotnych kolonii i świadczyć o skutecznej ochronie źródła przed wszelkim skażeniem. Całkowita zawartość kolonii ustalana jest na warunkach określonych w załączniku I sekcja II pkt 1.3.3.

Po butelkowaniu całkowita zawartość kolonii u źródła nie może przekroczyć 100 na mililitr przy 20–22 °C w czasie 72 godzin na agarze lub mieszance agaru i żelatyny oraz nie może przekroczyć 20 na mililitr przy 37 °C w czasie 24 godzin na agarze. Całkowita zawartość kolonii jest mierzona w czasie 12 godzin następujących po butelkowaniu, przy czym woda przechowywana jest przez te 12 godzin w temperaturze 4 ± 1 °C.

U źródła wartości te nie powinny normalnie przekroczyć, odpowiednio, 20 na mililitr w 20–22 °C w czasie 72 godzin i 5 na mililitr w 37 °C w czasie 24 godzin, w rozumieniu, że są to wartości wzorcowe a nie maksymalne dopuszczalne zageśszczenia.

2. U źródła i podczas obrotu naturalna woda mineralna musi być wolna od:

- a) pasożytów i mikroorganizmów chorobotwórczych;
- b) *Escherichia coli* i innych bakterii grupy coli oraz paciorkowców kałowych w 250 ml badanej próbki;
- c) zarodnikowych beztlenowców redukujących siarczyny w 50 ml badanej próbki;
- d) *Pseudomonas aeruginosa* w 250 ml badanej próbki.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 2 oraz dla warunków wydobywania przewidzianych w załączniku II, w fazie obrotu:

— całkowita zawartość kolonii odradzających się w naturalnej wodzie mineralnej może wynikać tylko z normalnego wzrostu zawartości bakterii, które znajdowały się w niej u źródła,

— naturalna woda mineralna nie ma żadnych wad organoleptycznych.

Artykuł 6

Każdy pojemnik używany do pakowania naturalnych wód mineralnych musi być wyposażony w zamknięcie przewidziane dla uniknięcia wszelkiej możliwości zafałszowania lub skażenia.

Artykuł 7

1. Nazwą handlową naturalnych wód mineralnych jest „naturalna woda mineralna” lub, w przypadku naturalnej wody

mineralnej musującej zdefiniowanej w sekcji III załącznika I, w zależności od przypadku: „naturalna woda mineralna z naturalną zawartością ditlenku węgla”, „naturalna woda nasycona ditlenkiem węgla naturalnego pochodzenia”, „naturalna woda mineralna nasycona ditlenkiem węgla”.

Nazwa handlowa naturalnych wód mineralnych, które podlegały obróbce określonej w art. 4 ust. 1 lit. b), jest uzupełniona następującymi oznaczeniami, w zależności od przypadku: „całkowicie odgazowana” lub „częściowo odgazowana”.

2. Oznakowanie naturalnych wód mineralnych musi również zawierać obowiązkowo następujące oznaczenia:

a) — albo słowa „skład zgodny z wynikami urzędowo uznanej analizy z dnia... (data analizy)”,

— albo określenie składu analitycznego, wymieniające składniki charakterystyczne;

b) miejsce, gdzie odbywa się wydobywanie ze źródła oraz jego nazwa.

3. Państwa Członkowskie mogą również:

a) utrzymać przepisy, które wymagają wskazania kraju pochodzenia; jednakże takie oznaczenie nie może być wymagane dla naturalnych wód mineralnych pochodzących ze źródła znajdującego się na terytorium Wspólnoty;

b) wprowadzić przepisy wymagające wskazania wszelkich procesów określonych w art. 4 ust. 1 lit. a).

Artykuł 8

1. Nazwa lokalizacji, osady lub miejsca może znaleźć się na druku określenia handlowego pod warunkiem, że odnosi się do naturalnej wody mineralnej, która jest wydobywana ze źródła w miejscu wskazanym przez to określenie handlowe i pod warunkiem, że nie wprowadza przez to w błąd co do miejsca wydobywania ze źródła.

2. Zabrania się wprowadzenia do obrotu pod wieloma określeniami handlowymi naturalnej wody mineralnej pochodzącej z jednego i tego samego źródła.

3. Jeżeli etykiety lub napisy umieszczone na pojemnikach, w których naturalne wody mineralne oferowane są do sprzedaży, zawierają określenie handlowe różne od nazwy źródła lub wydobywania, to określenie tego miejsca lub nazwa źródła musi być naniesiona czcionką, której wysokość i szerokość stanowi co najmniej 1,5 wysokości i szerokości największej czcionki użytej w tym określeniu handlowym.

Akapit pierwszy ma zastosowanie, *mutatis mutandis* i w takim samym celu w zakresie wagi nazwy źródła lub miejsca wydobywania, w odniesieniu do określenia handlowego używanego w reklamie naturalnych wód mineralnych w każdej jej formie.

Artykuł 9

1. Zabrania się, zarówno na opakowaniach lub etykietach, jak też w reklamie w każdej formie, używania oznaczeń, zastrzeżonych nazw, znaków towarowych lub firmowych, nazw gatunkowych, obrazów lub innych znaków symbolicznych lub nie, które:

a) w przypadku naturalnej wody mineralnej sugerują właściwości, których ona nie posiada, w szczególności, w odniesieniu do pochodzenia, daty zezwolenia na wydobywanie, wyniki analiz lub wszelkie podobne odniesienie do gwarancji autentyczności;

b) na opakowaniach wody pitnej nieodpowiadającej wymogom załącznika I sekcja I, mogą przyczynić się do pomylenia tej wody z naturalną wodą mineralną, w szczególności oznaczenia „woda mineralna”.

2. a) Zabrania się wszelkich oznaczeń nadających naturalnej wodzie mineralnej własności dotyczących zapobiegania, leczenia lub uzdrawiania chorób ludzkich.

b) Jednakże dopuszcza się oznaczenia określone w załączniku III, o ile zostaną zachowane odpowiednie kryteria tam ustanowione lub, w razie ich braku, kryteria ustanowione w przepisach prawa krajowego i pod warunkiem, że zostały one sporządzone na podstawie analiz fizykochemicznych, a w razie potrzeby, badań farmakologicznych, fizjologicznych i klinicznych przeprowadzonych według metod uznanych naukowo, zgodnie z załącznikiem I sekcja I pkt 2.

c) Państwa Członkowskie mogą zezwolić na oznaczenia: „pobudzające trawienie”, „może polepszyć funkcje wątrobowo-żółciowe” lub oznaczenia podobne. Ponadto Państwa Członkowskie mogą zezwolić na inne oznaczenia, z zastrzeżeniem, że nie naruszają zasad określonych w lit. a) oraz są zgodne z zasadami określonymi w lit. b).

3. Państwa Członkowskie mogą przyjąć specjalne przepisy dotyczące oznaczeń, zarówno tych na opakowaniach lub etykietach, jak i w reklamie, które odnoszą się do przydatności naturalnej wody mineralnej do karmienia niemowląt. Przepisy

te mogą dotyczyć również właściwości wody, które ustalają użycie wspomnianych oznaczeń.

Państwa Członkowskie, które zamierzają przyjąć takie przepisy, informują o tym wcześniej inne Państwa Członkowskie oraz Komisję.

4. Najpóźniej trzy lata po notyfikacji niniejszej dyrektywy, Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie i, gdy sytuacja tego wymaga, właściwe propozycje dotyczące stosowania wymogów załącznika I sekcja II pkt 1.2.12.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zapewnienia, że handel naturalnymi wodami mineralnymi, które spełniają definicje i zasady przewidziane w niniejszej dyrektywie, nie będzie utrudniony przez stosowanie niezharmonizowanych przepisów krajowych dotyczących właściwości, składu, warunków wydobywania, pakowania, etykietowania lub reklamowania naturalnych wód mineralnych lub środków spożywczych w ogóle.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do niezharmonizowanych przepisów krajowych uzasadnionych powodami związanymi z:

— ochroną zdrowia publicznego,

— zapobieganiem nadużyć finansowych, pod warunkiem, że przepisy te nie będą ze swej istoty utrudniały stosowania definicji i zasad przewidzianych w niniejszej dyrektywie,

— ochroną własności przemysłowej i handlowej, wskazaniem ujęcia, oznaczeniem pochodzenia oraz zapobieganiem nieuczciwej konkurencji.

Artykuł 11

Procedury pobierania próbek oraz metody analizy niezbędne dla kontroli właściwości mikrobiologicznych określonych w art. 5 oraz właściwości składu określonych w załączniku I sekcja II pkt 1.2 zostaną ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12.

Artykuł 12

1. W przypadku odwołania się do procedury ustalonej w niniejszym artykule sprawa zostaje przedłożona Stałemu Komitetowi ds. Środków Spożywczych, zwanemu dalej „Komitetem” przez jego przewodniczącego z jego inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego uwzględniając stopień pilności sprawy. Opinie przyjmuje się większością 41 głosów; liczba głosów Państw Członkowskich jest ważona zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja podejmuje przewidziane środki, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu;
- b) jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek w sprawie środków jakie powinny zostać podjęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością;
- c) jeśli Rada nie podejmie decyzji w ciągu trzech miesięcy po przekazaniu jej powyższej propozycji, Komisja przyjmuje przewidziane środki.

Artykuł 13

Artykuł 12 stosuje się przez okres osiemnastu miesięcy, licząc od daty zwołania Komitetu po raz pierwszy na mocy art. 12 ust. 1.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do naturalnych wód mineralnych przeznaczonych na wywóz do państw trzecich.

Artykuł 15

Państwa Członkowskie wprowadzą w prawie krajowym zmiany konieczne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję; przepisy prawa w ten sposób zmienione będą stosowane tak, aby:

- dopuścić handel produktami zgodnymi z niniejszą dyrektywą nie później niż dwa lata po jej notyfikacji,
- zabronić handlu produktami niezgodnymi z niniejszą dyrektywą cztery lata po jej notyfikacji.

Artykuł 16

Niniejszą dyrektywę stosuje się również we Departamentach Zamorskich Republiki Francuskiej.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 lipca 1980 r.

W imieniu Rady

J. SANTER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

I. DEFINICJA

1. „Naturalna woda mineralna” oznacza wodę mikrobiologicznie zdrową, w rozumieniu art. 5, pochodzącą ze złoża podziemnego lub poziomu wodonośnego i wydobywaną ze źródła w jednym lub kilku ujęciach naturalnych lub wierconych.

Naturalna woda mineralna wyraźnie odróżnia się od zwyczajnej wody pitnej przez:

- a) swoją naturę, charakteryzującą się zawartością składników mineralnych, pierwiastków śladowych lub innych składników, w zależności od przypadku, określonymi skutkami;
- b) swoją pierwotną czystość,

Właściwości te muszą zachować się w formie nienaruszonej, w związku z podziemnym pochodzeniem takiej wody, która znajdowała się w miejscu chronionym przed wszelkim ryzykiem skażenia.

2. Wymienione właściwości, które nadają naturalnej wodzie mineralnej właściwości korzystne dla zdrowia, muszą zostać ocenione:

a) pod względem:

1. geologicznym i hydrologicznym,
2. fizycznym, chemicznym i fizyko-chemicznym,
3. mikrobiologicznym,
4. w razie potrzeby, farmakologicznym, fizjologicznym i klinicznym;

b) zgodnie z kryteriami określonymi w sekcji II;

c) zgodnie z metodami naukowymi przyjętymi przez właściwe władze.

Analizy określone w lit. a) pkt 4 mogą być fakultatywne – jeśli woda przedstawia właściwości składu, w zależności od których była uznana za naturalną wodę mineralną w Państwie Członkowskim pochodzenia przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy. Taki przypadek występuje w szczególności, gdy woda, brana pod uwagę u źródła i po butelkowaniu, zawiera na kilogram minimum 1000 mg ogólnej zawartości substancji stałych w roztworze lub minimum 250 mg wolnego ditlenku węgla.

3. Skład, temperatura i inne podstawowe właściwości naturalnej wody mineralnej muszą pozostawać stałe w granicach naturalnych fluktuacji; w szczególności właściwości te muszą podlegać wpływowi zmian natężenia przepływu.

W rozumieniu art. 5 ust. 1 normalna zawartość żywotnych kolonii w naturalnej wodzie mineralnej oznacza zasadniczo stałą zawartość żywotnych kolonii u źródła przed poddaniem jej jakimkolwiek procesom, a której skład jakościowy i ilościowy, brany pod uwagę w celu uznania tej wody, jest kontrolowany w drodze okresowych analiz.

II WYMOGI I KRYTERIA DLA STOSOWANIA DEFINICJI

1.1. Wymogi, które mają zastosowanie do analiz geologicznych i hydrologicznych

Należy wymagać w szczególności przedstawienia następujących danych szczegółowych:

- 1.1.1. dokładnego położenia ujęcia określonego przez jego wysokość, na mapie w skali nie większej niż 1:1000;
- 1.1.2. szczegółowego sprawozdania geologicznego o pochodzeniu i naturze terenów;
- 1.1.3. hydrogeologicznej stratygrafii złoża;

- 1.1.4. opisu prac przy ujęciu;
- 1.1.5. rozgraniczenia obszaru lub szczegółów innych środków ochrony źródła przed zanieczyszczeniem.

1.2. Wymogi dla fizycznych, chemicznych i fizyko-chemicznych badań statystycznych

Badania statystyczne określają:

- 1.2.1. natężenie przepływu źródła;
- 1.2.2. temperaturę wody u źródła oraz temperaturę otoczenia;
- 1.2.3. związki istniejące między naturą terenu oraz naturą i rodzajem minerałów w wodzie;
- 1.2.4. suche pozostałości w temperaturze 180 i 260 °C;
- 1.2.5. przewodnictwo i oporność elektryczną, temperatura pomiaru powinna być sprecyzowana;
- 1.2.6. stężenie jonów wodorowych (pH);
- 1.2.7. aniony i kationy;
- 1.2.8. składniki niejonizowane;
- 1.2.9. pierwiastki śladowe;
- 1.2.10. właściwości radioaktywności u źródła;
- 1.2.11. gdy sytuacja tego wymaga, względne poziomy izotopów składników wody, tlenu (^{16}O – ^{18}O) i wodoru (prot, deuter, tryt);
- 1.2.12. toksyczności niektórych składników wody, uwzględniając limity ustanowione dla każdego z nich.

1.3. Kryteria dla analiz mikrobiologicznych u źródła

Analizy te muszą zawierać:

- 1.3.1. Wykazanie braku pasożytów i mikroorganizmów chorobotwórczych;
- 1.3.2. określenie ilościowe kolonii odradzających się, świadczących o skażeniu kałowym:
 - a) brak escherichia coli i innych form bakterii coli w 250 ml w temperaturze 37 °C i 44,5 °C;
 - b) brak paciorkowców kałowych w 250 ml;
 - c) brak zarodnikowych beztlenowców redukujących siarczany w 50 ml;
 - d) brak pseudomonas aeruginosa w 250 ml.
- 1.3.3. określenie całkowitej zawartości kolonii odradzających się w mililitrze wody:
 - i) w temperaturze 20–22 °C w czasie 72 godzin na agarze lub mieszanke agaru i żelatyny,
 - ii) w temperaturze 37 °C w czasie 24 godzin na agarze.

1.4. Wymogi dla analiz klinicznych i farmakologicznych

- 1.4.1. Analizy, których należy dokonać według metod uznanych naukowo, będą dostosowane do szczególnych charakterystyk naturalnej wody mineralnej oraz jej wpływu na organizm ludzki, takich jak: diureza, funkcje żołądkowe lub jelitowe, wyrównanie niedoboru substancji mineralnych.

- 1.4.2. Ustanowienie spójności i zgodności większej liczby obserwacji klinicznych może, gdy jest to właściwe, zastąpić analizy wymienione w pkt 1.4.1. W odpowiednich okolicznościach, analizy kliniczne mogą zastąpić analizy wymienione w pkt 1.4.1 pod warunkiem, że spójność i zgodność większej liczby badań pozwoli uzyskać takie same wyniki.

III. KWALIFIKACJE DODATKOWE DOTYCZĄCE NATURALNYCH WÓD MINERALNYCH MUSUJĄCYCH

Naturalne wody mineralne musujące wydzielają, u źródła i po rozlaniu do butelek, samorzutnie i w sposób zauważalny ditlenek węgla w warunkach normalnych temperatury i ciśnienia. Naturalne wody mineralne musujące dzielą się na trzy kategorie, do których odpowiednio mają zastosowanie następujące oznaczenia:

- a) „naturalna woda mineralna naturalnie gazowana”, które oznacza wodę, w której zawartość ditlenku węgla pochodzącego ze źródła, po ewentualnej dekantacji i butelkowaniu, jest taka sama, jak u źródła, uwzględniając w razie potrzeby, ponowne nasycenie pewną ilością ditlenku węgla pochodzącego z tego samego złoża podziemnego lub poziomu wodonośnego równą ilości uwolnionej podczas wymienionych procesów i z zastrzeżeniem zwykłych odchyłeń technicznych;
 - b) „naturalna woda mineralna wzbogacona gazem ze źródła”, które oznacza wodę, w której zawartość ditlenku węgla pochodzącego ze złoża podziemnego lub poziomu wodonośnego, po ewentualnej dekantacji i butelkowaniu, jest wyższa od ilości stwierdzonej u źródła;
 - c) „naturalna woda mineralna nasycona ditlenkiem węgla”, które oznacza wodę, która została nasycona ditlenkiem węgla z innego źródła niż złoża podziemne lub poziom wodonośny, z którego woda ta pochodzi.
-

ZAŁĄCZNIK II

WARUNKI WYDOBYWANIA I WPROWADZANIA DO OBROTU NATURALNYCH WÓD MINERALNYCH

1. Wydobycie naturalnej wody mineralnej ze źródła podlega zezwoleniu właściwych władz w kraju, gdzie woda została wydobycza, po stwierdzeniu, iż rzeczona woda odpowiada przepisom przewidzianym w pkt 1 załącznika I.
2. Urządzenia przeznaczone do wydobywania muszą być wykonane w sposób pozwalający uniknąć każdej możliwości skażenia i pozwalający zachować właściwości odpowiadające kwalifikacji, jaką woda przedstawia u źródła.

W tym celu, w szczególności:

- a) źródło lub ujęcie musi być chronione przeciw ryzyku zanieczyszczenia;
- b) ujęcie, przewody doprowadzające i zbiorniki muszą być wykonane z materiałów odpowiednich dla wody i w sposób uniemożliwiający jakąkolwiek zmianę chemiczną, fizyko-chemiczną i mikrobiologiczną tej wody;
- c) warunki wydobywania, w szczególności zakłady myjące i butelkujące, muszą spełniać wymogi higieny. W szczególności, pojemniki muszą być obrabiane lub produkowane w sposób pozwalający uniknąć naruszenia charakterystyk mikrobiologicznych i chemicznych naturalnych wód mineralnych;
- d) transport naturalnej wody mineralnej do konsumenta finalnego, w jakimkolwiek pojemniku innym niż pojemniki dozwolone dla dystrybucji jest zabroniony.

Jednakże lit. d) nie musi mieć zastosowania dla wód mineralnych wydobywanych i wprowadzanych do obrotu na terytorium Państwa Członkowskiego, jeśli w tym Państwie Członkowskim i w chwili notyfikacji niniejszej dyrektywy był dozwolony transport cysterną naturalnej wody mineralnej od źródła do zakładu butelkującego.

3. Jeżeli zostanie stwierdzone w czasie wydobywania, że naturalna woda mineralna jest zanieczyszczona i nie posiada już właściwości mikrobiologicznych ustanowionych w art. 5, to osoba wydobywająca obowiązana jest niezwłocznie zawiesić wszelkie działania, w szczególności butelkowanie, do czasu, gdy zostanie usunięta przyczyna zanieczyszczenia i woda będzie odpowiadać przepisom art. 5.
4. Właściwa władza w państwie pochodzenia dokonuje okresowych kontroli w celu sprawdzenia, czy:
 - a) naturalna woda mineralna, której wydobywanie ze źródła było dozwolone, jest zgodna z sekcją I załącznika I;
 - b) osoba wydobywająca stosuje się do przepisów pkt 2 i 3.

ZAŁĄCZNIK III

OZNACZENIA I KRYTERIA USTANOWIONE W ART. 9 UST. 2

Oznaczenia	Kryteria
Średniozmineralizowana	Zawartość soli mineralnych, liczona jako osad stały, nie jest większa niż 500 mg/l
Niskozmineralizowana	Zawartość soli mineralnych, liczona jako osad stały, nie jest większa niż 50 mg/l
Wysokozmineralizowana	Zawartość soli mineralnych, liczona jako osad stały, jest większa niż 1 500 mg/l
Zawiera wodorowęglany	Zawartość wodorowęglanów jest wyższa niż 600 mg/l
Zawiera siarczany	Zawartość siarczanów jest wyższa niż 200 mg/l
Zawiera chlorki	Zawartość chlorku jest wyższa niż 200 mg/l
Zawiera wapń	Zawartość wapnia jest wyższa niż 150 mg/l
Zawiera magnez	Zawartość magnezu jest wyższa niż 50 mg/l
Zawiera fluorki	Zawartość fluoru jest wyższa od 1 mg/l
Zawiera żelazo	Zawartość żelaza dwuwartościowego jest wyższa niż 1 mg/l
Kwaśna	Zawartość w dwutlenek węgla jest wyższa niż 250 mg/l
Zawiera sól	Zawartość sodu jest wyższa niż 200 mg/l
Odpowiednia dla przygotowania żywności dla niemowląt	—
Odpowiednia dla diety ubogiej w sól	Zawartość sodu jest niższa niż 20 mg/l
Może być przeczyszczająca	—
Może być moczopędna	—